

Maar de plaats waar de eerste steenovens stonden, en waar de eerste klei werd afgestoken, zal moeilijk meer aan te wijzen zijn. Ver van de stad zal het zeker niet geweest zijn.

M. N. ACKET.

TENTOONSTELLING „KOCKENGENS VERLEDEN EN HEDEN”.

Van Maandag 31 Juli tot en met Zaterdag 5 Augustus zal, telkens van 9—12 en 13—22 uur in de Christelijke School te Kockengen een tentoonstelling te bezichtigen zijn over Kockengens Verleden en Heden. Belangstellenden in het uitgestrekte laagveengebied van noord-westelijk Utrecht zullen ongetwijfeld veel wetens- en opmerkenswaardigs vinden in de uitgestalde handschriften, tekeningen, kaarten, portretten en andere bezienswaardigheden. De Gemeente-secretaris, de heer J. C. Jongeneel, zal het geëxposeerde gaarne toelichten. Ook zal er gelegenheid zijn enige gekleurde filmpjes over de gemeente, het landschap, boerderijen enz. te zien draaien.

Aan de tentoonstelling is een foto- en tekenwedstrijd verbonden, waarvoor de Commissaris der Koningin, de gemeente Kockengen en Verenigingen voor Vreemdelingenverkeer medailles uitloofden en nog andere prijzen beschikbaar werden gesteld. De wedstrijd staat voor ieder open en heeft tot onderwerp: Kockengen 1950.

Het bestuur van Oud-Utrecht spoort de leden gaarne aan, een bezoek aan deze tentoonstelling te brengen.

Verder kan men deze wellicht eerste kennismaking met Kockengen benutten om ook de Ned. Herv. Kerk, bouwwerk uit de 15 eeuw, en een fraaie oude wind-watermolen te bezichtigen. Niet alleen voor hengelaars, ook voor anderen heeft deze hoek van de provincie zijn aantrekkelijkheid.

BELANGRIJKE RESTAURATIE.

In het Maandblad van 1 Juni 1943 schreef ik over: „Plichten tegenover het Verleden”.

Dit betrof het huis Hoogt No. 2, op de hoek van de Hoogt en de Slachtsteeg, dat in zo'n verregaande staat van verval verkeerde.

Ik verstond de klacht van dit levensmoede huis, dat alle hoop op betere tijden had opgegeven. De Gemeente Utrecht heeft deze klacht verhoord en heeft kort daarna het perceel aangekocht om dit te behouden.

Nu vertel ik U van zijn stille dankbaarheid voor het wonder dat aan hem is voltrokken. Want ook in deze gevoelens is het

bescheiden en ingetogen, in overeenstemming met de plaats, waar het staat. Een wonder is werkelijk geschied!

De eenvoudige, renaissance gevel, waarvan de top, en hier en daar een „trede”, van een nieuwe natuurstenen dekplaat zijn voorzien en welke voor een groot deel geheel opnieuw werd opgebouwd, siert weer het huis, en in plaats van de oude sobere voordeur is een mooi, gaaf renaissance poortje gekomen in baksteen — met bijpassende eikenhouten deur —, en met zandstenen beeldhouwde blokken. ('t poortje is afkomstig van de Landbouwbeurs, Achter Clarenburg). In de voorkamer (zo genaamde „opkamer”) achter het „Voorhuis” prijkt een renaissance eikenhouten schouw (afkomstig uit het dépôt v/h Centraal Museum) met in zandsteen beeldhouwde consoles, welke aan het hele vertrek, met zijn ruitjes in glas in lood, een voornaam karakter geven.

Het voorhuis is in ere hersteld met een vloer in wit marmeren en blauwe Namense tegels en een in stijl bijpassende pui in eikenhout geeft toegang van het voorhuis naar de „opkamer”. De antieke eikenhouten wenteltrap („spilletrap”), die bewaard is gebleven, is in 't voorhuis zichtbaar gebleven, gelukkig. In het plint zijn de wit met blauw tegeltjes (zogenaamd „kinderspeelgoed”) verwerkt, welke uit de kelderverdieping afkomstig zijn. Ten slotte is het uiterlijk van het gebouw nog verhoogd door een blauwstenen hoge stoep, „met enige treden” versierd met geprofileerde ijzeren pilaren en met gebogen ijzeren leuning, waarvan het model mij onwillekeurig doet denken aan de balies langs de grachten.

Het geheel herboren perceel is nu een sieraad geworden in de omgeving, waar het staat, en ook van uit het plein bij de Minrebroederstraat gezien. In de Slachtsteeg heeft het Utrechts Monumentenfonds op hare kosten de gevel van het bovenhuis dat aldaar aansluit aan het perceel Hoogt 2, doen afbikken en de kozijnen der ramen doen bijwerken om meer een samenhangend geheel te krijgen. De Dienst Gemeentewerken en de firma J. H. Heymering, welke het werk zogenaamd „in regie” heeft uitgevoerd, kunnen trots zijn op hetgeen is tot stand gebracht. Het is mij voorts van nabij bekend, hoeveel belangstelling de Wethouder voor Publieke Werken, de Heer H. A. Bekker voor dit werk had en met hoeveel liefde en toewijding de Heer W. Stooker, Hoofdopzichter Gemeente Werken mede heeft toegezien op de uitvoering. Ook de Vereniging „Oud-Utrecht” en het „Utr. Monumentenfonds” hebben deze restauratie met grote belangstelling gevolgd.

Moge dit perceel Hoogt 2 nog eeuwen blijven trotseren!..... Het aangrenzend perceel: Hoogt 4, dat vroeger één geheel met No. 2 moet hebben uitgemaakt, is door de Gemeente Utrecht aangekocht; het zou veel waard zijn als dit op dezelfde wijze zou kunnen worden gerestaureerd als No. 2. Bij No. 4 behoort een poortje, dat een aardig doorkijkje geeft op een nauw straatje met

een open ruimte. Achter dit poortje, als men zich omkeert, kan men een stuk beeldhouwwerk, in eikenhout, zien, dat de achterspiegel van een oud schip schijnt te zijn, aangebracht door een rustende beurtvaarder.

In voornoemd nauwe straatje, links, is een heel oud geveltje — met een zogenaamde overkraging. — Het zou aanbeveling verdienen tegelijk met het poortje ook dit huisje te behouden en te restaureren. Oude gevels met een overkraging zijn zeldzaam in Utrecht.

P.S. Terwijl ik onderweg was om dit artikel te bezorgen had ik even gelegenheid het huis nog eens van binnen te bezichtigen, nu het gereed is en bewoond door den Heer van Rijn, met zijn gezin. Ik ben vol bewondering voor de artistieke wijze, waarop dit huis is gemeubileerd, aanpassend aan de stijl van het huis. In de „opkamer” siert een renaissance paneelkast en een dito Zeeuwse lage kast alsmede een ebbenhouten reliquiekast de witte muren, waarop een paar gevoelige stukjes van Coba Ritsema en een stuk van Bauer kleur geven. Ik was enthousiast over dit bezoek!

A. N. L. OTTEN.

Intussen is mij gebleken, dat het perceel Hoogt 4, hierboven genoemd is aangekocht door de gemeente Utrecht en het perceel Hoogt 6 door het Utrechts Monumentenfonds.

BOEKBESPREKING.

HET HUIS AAN DE STAMMERSBRUG.

Men kan over een gebouw — zelfs een opvallend — even vervelend schrijven als over een familie, in het eene geval door een nuchtere opsomming te geven van bouw- en verbouwingsjaren, stijlkenmerken en bewoners, in het andere geval door doopen, huwelijken, kinderen en overlijdens aaneen te rijen tot een ongenietbare genealogie. Men kan ook — als de gegevens beschikbaar zijn — beide onderwerpen in den breede behandelen, geen steen onbesproken, geen doopceel ongelicht laten. Bij voldoende schrijftalent wil zoo'n uitvoerige geschiedenis soms nog boeiend zijn ook.

Tusschen die uitersten in schreef nu

L. J. Plemp van Duiveland, in opdracht van de Nederlandsche Handel-Maatschappij een aantrekkelijk boekje over „Het Huis aan de Stammersbrug”.

Historische gegevens over hetzelfde gebouw werden uitvoeriger vermeld in een artikel van J. Veersema Jr. in Eigen Haard van 1905 en kennelijk heeft de nieuwe tekstschrijver ze gebruikt, maar hoeveel aantrekkelijker is het recente boekje geworden. De tekst flaneert met een min of meer fransche gratie om en door het patriciershuis aan het Janskerkhof, weet er aardig van te vertellen, durft ook eens een uitstapje te maken, zonder te veel af te dwalen of breedspakig te worden. Integendeel, naar zoo'n verteller luistert men met een lichten glimlach, geamu-